

Student B. – Respondent 1

Algemene didactiek

Pedagogisch handelen & klassenmanagement

Pedagogisch handelen, klassenmanagement en vakdidactiek: sociaal vermogen

Pedagogisch handelen, klassenmanagement en vakdidactiek: aansluiten met regels en spel

Vakdidactiek: begeleiden en stimuleren

Vakdidactiek: enthousiasme en plezier

Vakdidactiek: creativiteit en productie

PBL B. Oké. Je hebt een foto gekozen,

B. Ja.

PBL B: wat zie je?

B. Ik zie kinderen die het stukje voordoen wat ze hebben ingestudeerd. En, ook al wilde hij niet meedoen dat hij het uiteindelijk toch doet en dat vind ik een mooie foto. Ook dat iedereen even stil zit en kijkt wat een ander heeft geoeffend

PBL B: Denk je dat hij zich voelde?

B. Trots.

PBL B: Hoe zie je dat?

B.: Hij loopt heel stoer.

PBL B. Ja.

B. En hij kijkt eigenlijk... Dat zie gewoon naar zijn gezicht. Hij wilde niet. Hij doet het uiteindelijk toch. En dan doet hij het ook wel met overgave. Ja.

PBL B. Ja. En de rest van de kinderen? Wat zie je daaraan?

B. Die kijken allemaal. Denk ook omdat ze hadden verwacht dat hij het niet zou doen. Dus dat ze gingen afwachten en omdat ze toch wel van elkaar de... De smoes op het einde wilde horen. En dat iedereen natuurlijk, want... Want het werd steeds gekker hè. Dus ja, ze hadden heel wat verwacht.

PBL B. Waarom heb je dit moment uitgekozen? We hadden ook 5, uh 4, andere foto's nog. Waarom kies je deze uit?

B. Omdat op die andere foto's is niet echt iets van de oefening zelf te zien, deze wel. Wel van de voorbereiding en van het oefenen en deze is van de uitvoering. Ja, en die vind ik het leukst.

PBL B. Hier zie je echt een actiemoment

B. Ja.

PBL B. Dat is mooi. Hoe vind je dat je het zelf gedaan hebt op deze foto? Dus wat heb jij hier als aandeel in? Wat deed je hier eigenlijk als leerkracht zijnde?

B. Ik speelde mee in dat spel.

PBL B. Dus echt als medeacteur.

B. Ja. Ik denk dat ze dat ook makkelijker over de streep trekt om mee te doen. Omdat ik eerst nog ergens had gedacht, zullen we gewoon één iemand elke keer die persoon laten zijn. Maar ik dacht, 'nee', ten eerste kan het uit de hand lopen. Ten tweede moeten sommigen, net als [naam leerling] even over de streep getrokken worden. En had ik bij de eerste al door door het zelf te doen dat ze. Ja... Meer durven, denk ik. Dacht ik,...Ik weet niet of dat zo is, maar. Dat is wat ik... Nou, is het gevoel dat ik erbij kreeg.

PBL B. Ja, dat is ook een mooie conclusie die je nu eigenlijk zelf... Je stelt hem heel snel. Want je ziet dat er meer aandacht is doordat er nu een soort focus is. En je vertelt dan wel op andere foto's is... Was dat wat lastiger of zag je dat er ook wel wat onrust was. En dat is in een speellokaaltes wel vaker, maar hier zie je toch: focus. Niet alleen bij de kinderen die het misschien in eerste instantie niet wilde, maar bij iedereen. Ja, ze zijn nieuwsgierig. Ze willen het weten. Ze zijn benieuwd. Hoe komt het dat ze zo nieuwsgierig zijn? Daar heb jij iets in betekend

B. Omdat ik iedere keer dat ik de rol speelde iets anders ze

PBL B. Humt

B. En ik denk dat ze daardoor nieuwsgierig geworden zijn daar dit spel. Niet ieder spel was hetzelfde. In het begin wel natuurlijk van hé, wat doen jullie mijn huis? Ja, op een gegeven

moment. Twee meiden sleepte over de vloer... maakte ik een grapje: 'oh, jullie zijn, de schoonmakers, je komt de vloer vast dweilen'. Ik denk dat daardoor de verwachtingen waren van wat gaat ze nu zeggen en dat ze daardoor ook aandachtiger luisteren. En omdat de smoezen natuurlijk steeds gekker werden.

PBL B. En, hoe zag je dit terug in bijvoorbeeld je lesvoorbereiding? Hoe heb je...? Hoe heb je dit op papier van tevoren? Dat bedacht van tevoren om dit zo te doe?

B. Ja, ik had wel bedacht om het zo te doen. Ik was er alleen nog niet over uit of ik het zelf ging doen of iemand anders. Dat heb ik tijdens de les besloten. Ook omdat ze heel erg druk waren. Toen dacht ik: als ik dan iemand hebt die zegt, 'ja, ik wil het wel doen', en die staat daar en die durft het niet te doen. Ja, dan ben je ze kwijt, dus ik dat had ik eigenlijk voor mezelf open gelaten. Ik wist ook niet of het zou lukken, want ik had eigenlijk in mijn voorbereiding gezet: de kinderen die het leuk vinden mogen het voordoen. En uiteindelijk tijdens de les gingen ze er eigenlijk vanuit dat ze het allemaal voor moesten doen, dus heb ik dat zo gelaten. Ik heb ook niet de vraag gesteld. Ik heb hem zo gelaten van: we doen het gewoon allemaal. Enne.... Ik denk dat ze daardoor ook...ja... D'er meer mee bezig waren. Dat dat er gewoon bijhoorde. Het was geen keuze.

PBL B. Ja, Het was heel mooi. Je had dit als persoonlijke doel: evaluatie. Einde. De afsluiting zien. En je zag hier de meeste betrokkenheid, dus ik dacht, nou, daar zul je ook in je lesvoorbereiding het meeste aandacht op gefocust hebben. Ik vond het op papier wat lastig te zien, maar in de uitvoering zag ik dat wel. Dan zie ik dat je daar het meest mee bezig bent tot dat moment. En je zet jezelf daar heel goed centraal. Maar de voorbereiding die daarin zit. Daarom stel ik de vraag van: wat zie ik in je voorbereiding? Want de vragen die je... het bewust dat je dit zo doet en de vragen die je stelt..., want aan het einde vroeg je ook van hè wat? Welke keuzes hebben jullie gemaakt? Heb je hetzelfde gespiegeld of heb je juist hetzelfde gedaan? En wie deed sneller? Wie deed langzaam, hè? Die vraag die stelde, daar was je heel bewust mee bezig. En, en dat maakt het dat ik dacht van kijk... In de voorbereiding heb je erover nagedacht. Je hebt echt dát als doel gesteld.

B. Mijn lesafsluiting. Ja,... I

PBL B. Inderdaad. Ik vond dat in de het stappenplan van de voorbereiding wat lastiger terug te zien daar... daar schreef je... *Zoekt in de papieren.* 'Als afsluiting zitten we allemaal langs de kant, dan mogen de tweetallen dat die het leuk vinden, mogen het laten zien. En smoes die ze erbij hebben verzonnen.' Dus eigenlijk vertel je hier, we doen de afsluiting. Oftewel, we spelen het. Maar je doet hier meer.

B. Ja, ik evalueer ook.

PBL B. Ja.

B. Dat heb ik niet opgenomen inderdaad, ...

PBL B. En dat is wel je persoonlijke doel. Waarschijnlijk heb je dat in je hoofd wel voorbereid. Maar hier laat je dat wel echt zien. Ik had verder al wat andere vragen van eerder In de les beschreven van, hoe komt het dat die leerlingen zo goed wisten wat ze moesten doen? Ook al zijn ze daarnaast ongelooflijk druk of lawaai.... Ze weten precies wat ze moeten doen. Er was geen onduidelijkheid over de opdracht zelf en dat komt echt omdat je dat op die manier hebt voorbereid. Je hebt heel duidelijk een doel voor ogen. Jij weet wat je wil dat de kinderen doen. Nou, wat zie je in zo'n evaluatie? Je krijgt het gigantisch goed terug.

B. Ja.

PBL B. Dat heb jij heel helder voor de geest en je kan een exact zonder dat je er waarschijnlijk moeite hoeft te doen de vragen stellen. Nou, dat maakt dit een succesmoment.

B. Ik had zoveel geleerd van de vorige keer dat ik dat met muziek niet deed en dat ik toen dacht, ja, wat heb ik? Hoe weten ze nu waar het toen om ging? Dat kwam natuurlijk ook in de evaluatie terecht. Toen dacht ik, ja,... Ik vind dat..., probeer ik nu op te letten, dat ze ook weten,... Ik heb het aan het begin verteld wat we gaan doen, dat ze het einde ook snappen hoe we het nu gedaan hebben. Ja.

PBL B. En dat vind ik leuk om dat terug te zien in je leservaring en dan in de praktijk, want dan lees ik de lesvoorbereiding en denk ik: 'nha...' Het is wat kariger, maar je doel staat er wel heel duidelijk. Kijk, dat is mooi, want dan heb je dat stipje aan de horizon waar je naartoe wilt. Dan denk ik, kijk dat de lesvoorbereiding dan ietsje minder ka... Maar dat is dan in de les terug zie dat je er wel echt naartoe werkt. Dat is fantastisch, hè? Dan zijn dit de mooiste succesmomenten. Dus ja, vind het een leuke foto.

B. Ja, ik vind dit ook echt een succes.

PBL B. Mooi.

B. Inderdaad tijdens de voorbereiding zelf dacht ik wel even...

PBL B. Tuurlijk, je twijfelt, absoluut. Ja, Maar dat is ook wel leuk... En je laat dan... Je bedenkt opties, dat hoor ik jou net zeggen. Je bedenkt opties van, hoe zou ik dat doen? Ik kan dit doen, ik kan dat doen. Ik weet het eigenlijk niet. Ik laat het even afhangen van de les.

B. Maar dat is ook puur wat ik zei... Omdat verleden week was ik op het ergste voorbereid met met de dansles en toen ging dat geweldig. Iedereen deed leuk mee was. Nou boven verwachting. Ja, het enthousiasme, dus ik ja, toen dacht ik een spellingles kan je gewoon van a tot z voorbereiden én de stappen volgen en dat heb ik wel gemerkt. Dat gaat hierbij niet. Dus je moet er ook wel open...

PBL B. Ja...

B. Meer keuze hebben voor jezelf,

PBL B. Niet alleen voor de improvisatie van de kinderen maar ook jou. Wat zou je meenemen van deze les? Na een volgende... zeg creatieve les of... Of dat je juist zegt van kijk, dit zou ik ook kunnen gebruiken, wat ik hier heb geleerd in een andere les, zeg wel in spellingles of in rekenen of en wat voor andere soort dan ook.

B. Nou, sowieso mijn evaluatie en afsluiting. Dat ik daarop voorbereid ben, zodat ik niet aan het einde denk: 'wat nu?'. En dat had ik nu wel ingestudeerd. En ja toch? Wat meer voor de groep. Heen en weer, allemaal aanspreken, allemaal aankijken. Dat zijn wel dingen die natuurlijk in alle klassen terug ziet komen.

PBL B. Mooi. Ik denk dat je steeds beter begint te begrijpen hoe een les lekker in elkaar zit en welke onderdelen belangrijk zijn.

B. Ja en ook dat persoonlijke aanspreken. Normaal is het genoeg inderdaad om even te kijken of wat te zeggen. Maar nu dacht ik wel bij eentje. Ja, het is nu de vierde keer dat je er doorheen praat en uiteindelijk zit je aan het einde van de rit bijna te huilen omdat je niemand hebt die

met je wil werken. Ja. Dus dat vond ik ook wel een..uh.... Ik durf iets meer. Ze persoonlijk nu aan te spreken?

PBL B. *Refererend aan de foto.* Toch zie je dat een groepje uiteindelijk, daar zit te genieten in het hoekje, ik bedoel ik zie [naam leerling] dan verwacht...

B. Ja, ja, ja... ze hebben het harstikke naar hun zin.

PBL B. Mooi. Ja. Oké top.